

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

บัตรเครดิตที่รัก

นางสาวสุดที่รัก ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ประจำห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉินของโรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่ง ได้ลักบัตรเครดิตของเพื่อนร่วมงานที่ธนาคารส่งมาที่ตู้จดหมายของกลุ่มงานพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน หลังจากนั้นได้ดำเนินการค้นหาข้อมูลส่วนตัวจาก

โปรแกรม HOSXP ของโรงพยาบาล แล้วขอเปิดใช้บัตรแบบอัตโนมัติหลังจากนั้นได้นำบัตรเครดิตไปกดเงินสดจากตู้กด เงินสดอัตโนมัติ (ATM) หลายสาขาโดยนางสาวสุดที่รัก ไม่ได้เป็นเจ้าของและไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เป็นเจ้าของบัตร จำนวน ๓ ราย รวมเป็นเงินจำนวน ๙๐,๙๐๐ บาท

พฤติกรรมของนางสาวสุดที่รัก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ล้วนกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

เจตนาดี...เกินไป

นางสาวดำ นางเหลือง นางแดง ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ห้องผ่าตัดตา โรงพยาบาลศูนย์ประจำจังหวัดแห่งหนึ่ง โดยนางสาวดำ เป็นหัวหน้าห้องผ่าตัดตา มีหน้าที่ควบคุมดูแลเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่ห้องผ่าตัดตา นางเหลืองและนางแดง

เป็นเจ้าของหน้าที่ปฏิบัติงานในห้องผ่าตัด นางเอ นางบี และนางซี เจ็บป่วยด้วยโรคต่อกระจก ซึ่งต้องรักษาด้วยวิธีการผ่าตัดเปลี่ยนเลนส์แก้วตาเทียมชนิดพับไม่ได้ โดยนางเอ เข้ารับการรักษาระหว่างวันที่ ๒๘- ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ นางบี เข้ารับการรักษาระหว่างวันที่ ๑๐ -๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ทั้งสองรายมีนางเหลือง เป็นผู้จัดทำเวชระเบียน ส่วนนางซี เข้ารับการรักษาระหว่างวันที่ ๑๕- ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ มีนางแดง เป็นผู้จัดทำเวชระเบียน แต่นางเหลืองและนางแดง ได้ลงรายการค่ารักษาพยาบาลรายการอวัยวะเทียมว่าเป็นเลนส์แก้วตาเทียมที่ใช้ในการรักษาเป็นชนิดพับได้ ซึ่งตามประกาศกระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เรื่อง ประเภทและอัตราอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคได้กำหนดรายการ

เบิกค่าใช้จ่ายของเลนส์ทั้งสองชนิดต่างกัน กล่าวคือถ้าเป็นเลนส์แก้วตาเทียมชนิดแข็งพับไม่ได้ราคาไม่เกินอันละ ๔,๐๐๐ บาท แต่ถ้าเป็นเลนส์แก้วตาเทียมชนิดพับได้ เบิกได้ไม่เกินอันละ ๖,๐๐๐ บาท การกระทำของเจ้าหน้าที่ทั้งสามรายมิได้มีเจตนาทุจริต เนื่องจากเข้าใจว่าสามารถทำได้เพื่อรักษาผลประโยชน์ของโรงพยาบาลและไม่ได้รับประโยชน์จากเงิน

ส่วนต่างค่าเลนส์แก้วตาเทียมแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนางสาวดำ นางเหลืองและนางแดง ดังกล่าว เป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย/ระเบียบ

ถูกปลด เพราะละทิ้งหน้าที่เกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร

มูลเหตุข้อพิพาท สืบเนื่องจาก...นายหนุ่มซึ่งเป็นข้าราชการไม่มาปฏิบัติราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน โดยอ้างเหตุผลว่าตนถูกปองร้ายที่บ้านและระหว่างการเดินทางมาทำงานทำให้ไม่อาจมาทำงานได้ และได้ไปแจ้งความไว้ที่สถานีตำรวจแล้ว ซึ่งบางวันตนได้มาทำงานแต่มิได้ลงชื่อในบัญชีลงเวลาเนื่องจากถูกกั้นแกลิ่งเอาบัญชีไปเก็บไว้ หลังจากมีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริง

ตามรายงานการสอบสวนว่า นายหนุ่มขาดราชการตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ ถึง ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ รวมจำนวน ๒๓ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้ว มีคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

นายหนุ่มอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมมีคำวินิจฉัยชี้แจงอุทธรณ์ เป็นเหตุให้นายหนุ่มนำคดีมาฟ้องศาลปกครอง โดยอ้างว่าตนมิได้ขาดราชการต่อเนื่องเกินกว่า ๑๕ วัน เพราะบางวันได้มาทำงานแต่มิได้ลงเวลา รวมทั้งตนมิได้ขาดราชการไปเลย แต่ได้กลับมาปฏิบัติงานในภายหลัง จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งปลดออกจากราชการ และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาลงชื่อปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ถึงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และไม่ได้ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชา โดยเมื่อพิจารณาวันที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาลงชื่อปฏิบัติราชการและไม่ได้ยื่นใบลานั้นต่อเนื่องกันไปทุกวัน รวมทั้งวันหยุดราชการที่อยู่ระหว่างนั้นด้วยถือว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน ตามนัยมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การที่ผู้บังคับบัญชาลงโทษปลดออกจากราชการ อันเป็นโทษขั้นต่ำสุดที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นคุณแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว คำสั่งลงโทษดังกล่าวจึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย และแม้ผู้ฟ้องคดีจะได้กลับมาปฏิบัติราชการภายหลังก็ไม่อาจนำเอาพฤติการณ์ดังกล่าวมาเป็นเหตุลดหย่อนโทษให้ได้รับโทษน้อยกว่าปลดออกจากราชการได้

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ.๕/๒๕๖๒)

ที่มา : รวมบทความอุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ : พฤติการณ์การกระทำผิดวินัย สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

**เจ้าหน้าที่การเงิน...ทุจริตเบิกค้ำรักษาพยาบาลซ้ำซ้อน คณะกรรมการ
ตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินประจำวัน ต้องรับผิดชอบหรือไม่?**

ผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินประจำวัน ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นกรรมการตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินประจำวัน แต่กลับไม่ตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงินในแต่ละวัน และไม่ตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงินให้มีการประทับตราจ่ายเงินแล้ว เป็นเหตุให้เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี

นำใบเสร็จรับเงินค้ำรักษาพยาบาลที่มีผู้ใช้สิทธิเบิกแล้วกลับไปใช้ในการเบิกเงินซ้ำอีกแล้ว โอนเข้าบัญชีของตนและพวก ทำให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายเป็นผลจากการละเลยต่อหน้าที่ของกรรมการตรวจสอบการรับ-จ่ายเงินประจำวัน กรรมการฯ ย่อมต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า คณะกรรมการตรวจสอบการรับ - จ่ายเงินประจำวัน

ไม่เคยตรวจสอบรายการจ่ายเงินในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคารกับหลักฐานการจ่ายเงินในแต่ละวัน และไม่เคยตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงินที่เป็นใบเสร็จรับเงินว่าได้มีการประทับตราจ่ายเงินแล้วหรือไม่ ทำให้เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีอาศัยช่องทางดังกล่าวนำใบเสร็จรับเงินที่มีการจ่ายเงินไปแล้วมาเบิกจ่ายซ้ำหลายครั้งต่อเนื่องเป็นเวลานาน หากคณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบตามหน้าที่มาตั้งแต่ต้นก็น่าจะทำให้ใครไม่กล้ากระทำการทุจริตหรืออาจตรวจพบการทุจริตได้ไม่ยาก ความเสียหายก็จะน้อยลงและเมื่อการปฏิบัติ

หน้าที่ของเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ไม่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ฟ้องคดี ยี่งควรต้องใช้ความระมัดระวัง และติดตามหรือแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่เพื่อให้นำบัญชีและเอกสารหลักฐานมาตรวจสอบได้ การไม่ติดตามหรือดำเนินการใดๆ โดยเห็นว่าไม่มีหน้าที่

จึงเป็นการไม่ใส่ใจปฏิบัติหน้าที่และไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ

ส่วนงบประมาณหลักฐานการจ่ายเงินที่ได้รับอนุมัติให้จ่ายเงินนั้นไม่ใช่หลักฐานการจ่ายเงิน การตรวจสอบจึงต้องตรวจสอบจากหลักฐานการจ่ายเงินเท่านั้น และผู้ฟ้องคดีก็ไม่อาจละเลยหรือนำเหตุที่ว่าหลักฐานการจ่ายเงินแต่ละวันมีจำนวนมากมาเป็นข้ออ้างที่จะไม่ตรวจสอบได้

ดังนั้น ความเสียหายส่วนหนึ่งจึงเป็นผลมาจากการละเลยไม่ตรวจสอบรายการจ่ายเงินในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคารกับหลักฐานการจ่ายเงินในแต่ละวัน และไม่ตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงินที่เป็นใบเสร็จรับเงินว่าได้มีการประทับตราจ่ายเงินแล้วหรือไม่ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดที่ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๘๒/๒๕๖๐)

ที่มา : พฤติการณ์หรือการกระทำผิด
“ละเมิด-วินัย” : เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้าน
 การเงิน-บัญชีและการคลัง เอกสารวิชาการ
 สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัยเจ้าหน้าที่รัฐ...

นอกจากฐานทุจริตได้หรือไม่ ?

ข้อเท็จจริง...นายเด่น ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งหนึ่ง ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดกรณีอนุมัติก่อสร้างอ่างเก็บน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดนายเด่นเป็นความผิดวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ต่อมาปลัดกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้บังคับบัญชาของนายเด่นได้มีคำสั่งลงโทษไล่นายเด่นออกจากราชการตามความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายหลังจากนายเด่นได้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) แต่คณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาแล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ นายเด่นจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หากปรากฏในชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่านายเด่นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงอันเป็นการกระทำความผิดวินัยฐานอื่น ซึ่งไม่ใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ จึงเป็นเหตุให้การชี้มูลความผิดกรณีนี้ไม่ผูกพันปลัดกระทรวงมหาดไทยที่จะต้องถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยในการพิจารณาลงโทษนายเด่น จึงได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ลงโทษไล่นายเด่นออกจากราชการตามผลการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ ก.พ.ค. ที่ให้ยกอุทธรณ์ของนายเด่น โดยให้คืนสิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมาย

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พบ.๖/๒๕๖๓)

ที่มา : สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕ บทความวิชาการ อุทธรณ์จากคดีปกครอง

ผู้รวบรวม นายปกาสิต คำจันทร์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายไวยุทธ์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวช่อฟ้า ปรีดี นิติกรชำนาญการ

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข